

عنوان مقاله:

ابهام ترادف و ویژگی سبکی منحصر به فرد حافظ

محل انتشار:

مجله تفسیر و تحلیل متون زبان و ادبیات فارسی (دهخدا)، دوره 7، شماره 24 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

احمد ذاکری - دانشیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج، ایران

اسد صفری بندپی - استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد تنکابن، ایران

محمد صادقی - عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد قائم شهر، ایران.

خلاصه مقاله:

یکی از صناعات ادبی در زبان هنری فارسی که بیشتر مربوط به شعر می شود ابهام (توریه) است. ابهام به جهت داشتن دو معنی دور و نزدیک و اراده شدن معنی دور و گاه هر دو معنی دور و نزدیک از طرف گوینده در خواننده گمان افکنی می کند و او را وامی دارد که درنگ بیشتری بر واژگان داشته باشد. ابهام به گونه های متفاوت تقسیم می شود. یکی از انواع ابهامات، ابهام ترادف است. ابهام ترادف شگرد هنری زبان حافظ در غزل هایش می باشد و سراینندگان بزرگ ادب فارسی به ندرت برای یکبار از آن استفاده کرده باشند ولی در حافظ بسامد فراوان دارد و به ویژگی سبکی او تبدیل گردیده است.

کلمات کلیدی:

حافظ، شعر، آرایه های هنری، ابهام ترادف

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1308866>

